

Door Auke Scholma, GMI

Hengelo - In de achtste matchpartij beproefde Alexander Georgiev voor de derde maal met de witte stukken de Keller-variant. Dat mocht verrassend heten, want in de zesde partij van afgelopen donderdag liep hij met deze omsingelende strategie beslissend nadeel op. De uitdager had dan ook wat nieuws bedacht.

Met zijn ongebruikelijke 9e zet sloeg hij al snel een weinig betreden zijpad in en zette Schwarzman aan het denken. Het was vooral wits 16e zet, door Georgiev kennelijk in de studeerkamer voorbereid, die Schwarzman tot het uiterste moest tergen.

Analyses zullen moeten uitwijzen of er voor de titelverdediger geen scherper spel mogelijk was dan de rustige terugruil waartoe hij besloot. In jonger jaren had de Moskoviet ongetwijfeld een zee van bedenktijd uitgetrokken om naar een weerlegging te zoeken. Nu toonde hij zich een door de wol geverfde veertiger en besloot hij na vijf minuten om Georgievs huisvlijt eerst thuis op waarde te toetsen.

Ook Georgiev waagde zich vervolgens niet aan een nader kruisverhoor aangaande zwarts aanval. Hij dreef zwarts voorpost terug, waarna een rustig middenspel ontstond. Na een opbouwfase waar beide spelers veel tijd voor uittrokken, botsten de legers pas weer open rond de 35ste zet. In een geladen klassieke positie leek de meer flexibele positie van Schwarzman de beste kansen te bieden. De samengebalde kracht van Georgiev in het centrum bleek echter niet te beteugelen. Door zich aan een vleugel te laten opsluiten schiep Schwarzman nog een boeiend spelbeeld, maar de lange variant die onvermijdelijk naar remise moest leiden, was toen door beide spelers al lang en breed berekend. Georgiev wilde na de tijdnood nog even aantonen, dat hij op dat moment de leiding had, maar zelfs de toeschouwers hadden het al wel gezien: remise is remise.

Of er maandag of dinsdag op de gewijde grond van het Stadhuis van Hengelo, waar Ton Sijbrands in 1972 de wereldtitel veroverde, een winstpartij gaat vallen? De kans wordt steeds groter want de helden raken vermoeid. Wie gaat als eerste zijn geduld verliezen, wie durft de risico's te nemen die nodig zijn om een gelijkwaardige tegenstander te vloeren? Komt het zien in de vier laatste reguliere partijen of de daarop volgende barrage. De spanning zal ondragelijk worden.